

WYROK TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI Z DNIA 29 WRZEŚNIA 2022 R., W SPRAWIE WSPÓLNEGO SYSTEMU PODATKU OD WARTOŚCI DODANEJ

Warto odnotować ciekawy wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 29 września 2022 r., w sprawie C-235/21 (Raiffeisen Leasing, trgovina in leasing d.o.o. przeciwko Republika Slovenija). Orzeczenie zostało wydane w trybie prejudycjalnym i dotyczy wykładni art. 203 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej. Trybunał odpowiedział na pytanie, czy pisemna umowa może zostać uznana za fakturę w rozumieniu ww. art. 203 dyrektywy 2006/112 tylko wtedy, gdy zawiera wszystkie informacje wymagane dla faktury zgodnie z rozdziałem 3 tej dyrektywy? Trybunał uznał, że art. 203 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że umowę, po zawarciu której strony nie wystawiły faktury, można uznać za fakturę w rozumieniu tego przepisu, w przypadku gdy umowa ta zawiera wszystkie informacje niezbędne do tego, by organ podatkowy państwa członkowskiego mógł ustalić, czy materialne przesłanki prawa do odliczenia VAT zostały w danym wypadku spełnione. Przy czym Trybunał zaznaczył, że finalna ocena możliwości uznania dokumentu innego aniżeli faktura jako dokumentu podobnego w skutkach, będzie zawsze leżeć po stronie krajowych organów podatkowych.

Omawiany wyrok będzie miał również znaczenie dla polskich podatników. Przede wszystkim podatnicy podatku VAT działający w oparciu o przepisy ustawy o podatku VAT mogą w tym orzeczeniu poszukiwać uzasadnienia do odliczenia podatku VAT w przypadkach, gdy ich kontrahenci nie wystawili, z przyczyn niezależnych od nich, faktur VAT. Przy czym w każdym przypadku należy podejmować decyzję dopiero po szczegółowej analizie konkretnych zapisów umownych.

W razie dalszych pytań, pozostajemy do Państwa dyspozycji.

**Niniejszy Newsletter nie stanowi porady prawnej ani podatkowej*

Kontakt:

wroclaw@explico.com.pl

Zobacz inne:

www.explico.com.pl